

dosarul nr. 3ra-387/19

prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Leova (S. Gurițanu)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (Șt. Starciuc, D. Fugenço, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mariana Pitic

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Judecătoria Comrat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bancova Valentina împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la anularea hotărârii și a ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la lucru,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Judecătoria Comrat și a fost menținută hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova

c o n s t a ț ă

La 23 iunie 2016 Bancova Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la anularea hotărârii și a ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la lucru.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 3-7/110 din 24 mai 2016 președintele Judecătoriei Comrat, Popovici Serghei, a ordonat „de a concedia pe Bancova Valentina din funcția de grefier al Secției grefă a Judecătoriei Comrat, pentru comiterea acțiunilor care dăunează prestigiului organului autorității publice, Judecătoria Comrat, în care activează funcționarul public, soldate cu urmări grave”.

Ulterior, reclamanta a solicitat să-i fie oferite copiile materialelor care au servit temei de drept pentru a emite ordinul de concediere.

Astfel, a recepționat prin poștă hotărârea din 24 mai 2016 emisă de președintele Judecătoriei Comrat, Popovici Serghei. Reclamanta consideră că hotărârea dată nu conține careva fapte reale, conținând informații fără careva suport probatoriu care ar confirma comiterea anumitor acțiuni, care au cauzat daune organului de autoritate publică.

Reclamanta a menționat că hotărârea din 24 mai 2016 și ordinul nr. 3-7/110 din 24 mai 2016 nu corespund după conținut. În hotărârea din 24 mai 2016 nu se menționează despre „consecințe grave” survenite în privința Judecătoriei Comrat,

iar în ordinul nr. 3-7/110 din 24 mai 2016 se constată că „urmările grave deja au survenit”.

Reclamanta a invocat că astfel o hotărâre ilegală a constituit temeiul de drept pentru emiterea ordinului nr. 3-7/110 din 24 mai 2016.

A solicitat reclamanta anularea hotărârii din 24 mai 2016 emisă de președintele judecătorei Comrat, Popovici Serghei, anularea ordinului nr. 3-7/110 din 24 mai 2016 privind concedierea Valentinei Bancova din funcția de grefier Secția grefă a Judecătorei Comrat”, restabilirea în funcția de grefier, încasarea din contul pârâtului a salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru.

La 26 februarie 2016 Bancova Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătorei Comrat cu privire la anularea ordinului de transfer nr.3-7/85 din 25.04.2016 „privind transferul temporar al grefierului Bancova Valentina în secția documentare procesuală”.

Prin încheierea din 29 martie 2017 a Judecătorei Cimișlia cauzele au fost conexe într-o singură procedură.

Ulterior, prin încheierea din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova a fost admis renunțul Valentinei Bancova la capătul de cerere privind anularea ordinului de transfer cu încetarea procesului în această parte.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova acțiunea a fost admisă parțial; a fost anulată hotărârea din 24 mai 2016 emisă de președintele Judecătorei Comrat, Popovici Serghei; a fost anulat ordinul nr. 3-7/110 din 24 mai 2016 privind concedierea Valentinei Bancova din funcția de grefier Secția grefă a Judecătorei Comrat”, cu restabilirea acesteia în funcția de grefier; s-a încasat de la Judecătoria Comrat în beneficiul Valentinei Bancova salariul pentru absența forțată de la lucru în sumă de 80094,62 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă.

Judecătoria Comrat a declarat apel împotriva hotărârii din 05 aprilie 2018 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Judecătoria Comrat și a fost menținută hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just a anulat hotărârea din 24.05.2016 a președintelui Judecătorei Comrat, deoarece aceasta nu conține probe și dovezi care să confirme vinovăția reclamantei, nu este indicat în ce concret constă abaterea disciplinară a acesteia și care acțiuni au adus atingere prestigiului autorității publice, Judecătorei Comrat.

Instanța de apel a menționat că hotărârea din 24.05.2016 a președintelui Judecătorei Comrat a servit drept temei pentru emiterea ordinului nr. 3-7/110 din 24.05.2016.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe privind anularea ordinului de concediere cu restabilirea reclamantei în funcția de grefieră a Secției grefă a Judecătorei Comrat.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a admis parțial pretenția privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la

lucru, încasând suma de 80094,62 de lei și nu suma de 81447 de lei cum a solicitat reclamanta, întrucât conform informației privind salariul, salariul lunar al reclamantei a constituit 3300 de lei plus gradul de calificare în mărime de 250 de lei, iar reclamanta a lipsit de la serviciu începând cu data de 25.05.2016 până la emiterea hotărârii în prezenta cauză – 05.04.2018.

La 21 decembrie 2018 Judecătoria Comrat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanța nu a atras în proces ca intervenient accesoriu, funcționarul nou angajat în locul reclamantei, prin ce a încălcat prevederile art. 67 Cod de procedură civilă.

De asemenea, a indicat că concluziile instanței de apel expuse în decizie vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului declarat de Judecătoria Comrat, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Judecătoria Comrat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Judecătoria Comrat.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Judecătoria Comrat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru